

Bbliže Bogu

Oznanila župnije Jezersko Letnik XXVI 31. 5. 2020 Številka 9

V šestem stoletju pred Kristusom je Izraelski narod zadela ena najhujših nesreč v njihovi zgodovini. Babilonci so porušili Jeruzalem, vrgli kralja s prestola in večino prebivalstva odvedli v ujetništvo. Med izgnanci je bil tudi prerok Ezekijel (lahko si vzamete v roke Sveto pismo in preberete njegove besede). Ta je že dolgo pred to nesrečo opozarjal svoje rojake na to, kaj jih čaka, če bodo nezvesti Bogu (danes bi mnogi rekli naravnim zakonom), vendar ga niso poslušali.

V težkih trenutkih babilonskega izgnanstva pa je prerok spodbujal Izraelce k upanju v Božje usmiljenje in zvestobo. Krepil in podpiral je njihovo zaupanje v Vsemogočnega. Nekdanjim trdim besedam (na začetku knjige) so iz njegovih ust sedaj sledile besede tolažbe in novega upanja.

Babilonsko izgnanstvo je Izraelce prisililo k razmišljanju o vzrokih, ki so jih pripeljali v tak položaj, k spoznanju njihove krivde in notranjemu očiščenju. Ugotovili so, da Bog zlepa ne obupa nad človekom. Tam, kjer je človek mislil da je konec, Bog odpre nova vrata, ponudi nov začetek, novo možnost, novo upanje. Kolikokrat so se v zgodovini človeštva – tudi našega Slovenskega naroda – podirale ideologije, ki so se zdele večne in nepremagljive in mnogi so v tej »nepremagljivosti« tudi obupovali. Vsako obupovanje, pravi prerok, je zato znamenje slabotne vere in majhne povezanosti z Bogom.

Kakor vse naravno življenje, tudi vse Božje v nas raste na skrivnem. Zrno mnogokrat skali tam, kjer bi najmanj pričakovali – gotovo pa je potrebna dobra zemlja, zdravo okolje, odprtost za sveto... za katerega pa smo vsi odgovorni. Upam, da ste v tem času osame dobro pripravili svojo dušo (zemljo), da bo »svoboda«, kakor so jo začutili Izraelci, vrisk veselja, ko so zopet, s solzami v očeh, zagledali »Jeruzalem« - cerkev sv. Ožbolta od znotraj in presveto (tebernakelj) v njej.

Godovi in Svete maše od 1. 6. 2020 do 14. 6. 2020

Ponedeljek 1. 6.	Marija Mati Cerkve	8 ^h 19 ^h 20 ^h	Mariji v zahvalo (K) (v Ravnem) + Janez Ham molitev župnije (farna cerkev)
Torek 2. 6.	Erazem	9 ^h 19 ^h	za blagoslov in božje varstvo zaobljubljen sv. maša (Kokra) + Ana Kavaš (Majda, Mihaela, Beni)
Sreda 3. 6.	Janez XXIII	19 ^h	v zahvalo in priprošnjo (K) + Marija Selšek (7. dan)
Četrtek 4. 6.	Optat	19 ^h	+ Miro Naglič
Petek 5. 6.	Bonifacij	19 ^h	v čast Srcu Jezusovemu prvi petek v mesecu
Sobota 6. 6.	Norbert	19 ^h	za vse pokojne v gorski nesreči (Okrešelj) prvi sobota v mesecu
Nedelja 7. 6.	Sv. Trojica	8 ^h 10 ^h	+ Cenka in Alojz Bavec za ++ in žive farane (v Ravnem)
Ponedeljek 8. 6.	Viljem	19 ^h 20 ^h	+ Tomaž Štirn (obl.) molitev župnije (farna cerkev)
Torek 9. 6.	Primož in Felicijan	19 ^h	+ Janez Ham (Anica)
Sreda 10. 6.	Bogumil	19 ^h	+ Luka Karničar in Rado Markič (obl.)
Četrtek 11. 6.	Sv. Rešnje Telo	8 ^h 19 ^h	za božje varstvo v gorah (v Ravnem) + Anton Henigman (Roman Bartol)
Petek 12. 6.	Eskil	19 ^h	+ Ana Kavaš (30. dan)
Sobota 13. 6.	Anton Padovanski	19 ^h	+ Marija Nahtigal in njeni pokojni
Nedelja 14. 6.	11. nedelja med letom	9 ^h	+ Franc Justin (obl.) za ++ in žive farane Procesija Sv. Rešnjega Telesa
Branje beril:	Župnijska cerkev		Sv. Andrej v Ravnem
	• Nedelja, 7. 6. ob 8 ^h : Karničar, Zg. Jezersko 140		• Nedelja, 7. 6. ob 10 ^h : Eržen, Zg. Jezersko 87d
	• Nedelja, 14. 6. ob 9 ^h : Naglič, Zg. Jezersko 106a		

Izdaja: Župnijski urad Jezersko, župnik: Brane Zadnik, tel: 041 677 806
e-naslov: oznanila.jezersko@gmail.com

Danes popoldne, ko vam pišem vrstice oznanila »Bliže Bogu«, je v večnost odpotovala mama Marija Selšek. Rad sem jo imel! Njena pesem ob zadnjem obisku sv. maše mi je segla globoko v srce. Še posebno mi je pot teh trenutkov življenja zaznamovala njena želja, ko je prejela sv. obhajilo in sv. maziljenje, da sem jo lahko na njeno prošnjo, skupaj z domačimi, pokrižal. Spomin mi je segel na mojo mamo, ki me je mnogokrat pokrižala za blagoslov – nenazadnje pred mašniškim posvečenjem in novi maši.

Ob takih trenutkih razmišljam in si postavljam vprašanje: »Kaj je čas?« Čas je razdalja med jutrom in večerom, razdalja med zibelko in grobom. Čas je tisto minljivo pri ljudeh in rečeh: zlizana jakna, ponošeni čevlji, osiveli lasje, boleči sklepi, gube na obrazu... Kaj je čas?

Čas je prostor za živeti in uživati (... podvrzita si zemljo in ji gospodujta – bodita srečna...), prostor za vzhajanje sonca; za ptico, ki poje zgodaj zjutraj; za cvetico, ki cveti samo en dan; za otroka, ki ti povrne smeh na obraz; za dobro in vzpodbudno besedo sosedu...

Kaj je čas?

Uživanje v tišini gora in prelesnih pogledih, ko sta radio in televizija utišana; čutiti bližino in toplo srce Boga v zraku, ki ga vdihuješ, v tvojem srcu, ki bije, v tisoč stvareh, ki so ti podarjene zastonj (tudi materina in očetova ljubezen), brez da bi se jih izprosil in brez da bi se jih zaslužil.

Otroci nimajo predstav o času. Oni živijo za zdaj, včeraj in jutri jim malo pove. Vendar otroška leta minejo. Pride dan, ko se človek spozna na uro in začne misliti na jutri – žal brez večera v upanju da je življenje neskončno.

Prej ali slej pride streznjenje. Ko nas svojci za vedno zapustijo, opazimo, kako kratko je človeško življenje. Med večnostjo pred našim rojstvom in večnostjo po naši smrti je vsak od nas prisoten samo nekaj trenutkov na tem majhnem planetu.

Če gledamo le na zunanost človeka, je posameznik nekaj hitro minljivega (celo v človekovem spominu). Toda...človek je več kot košček materije. Človek je duša in duša ni vezana na čas. Vsak od nas po tej svoji sveti notranjosti – duši – uide času, ki se konča s smrtjo, ko je »embalaža« telesa odložena. Življenje duše se preobrazi in na polno razcveti tudi, če si zdaj tega še ne moremo predstavljati.

Zatorej – dragi moji Jezerjani – ustavite se (čeprav vem, da ste komaj čakali »svobodo«)! Dobra beseda, prijazen obraz, hvaležen poljub ženi, razumevajoče poslušanje, skromno darilo ob prazniku, odpuščanje po dolgem premoru...ne potrebuje veliko »časa«!

Vse te in še mnoge druge stvari potrebujejo ljubezen – veliko ljubezni. Z njo – ne z uro – se meri čas tukaj na zemlji... in z njo bo meril naš čas Bog tudi v večnosti!

V torek po Binkoštnem prazniku župnija roma v Kokro. Tam bo sv. maša ob 9. uri. Vzemite si čas in se pogovorite tudi o prevozu. Pridružili se nam bodo nekateri domačini in g. župnik Pavel Okoliš. Posebno so dobrodošli tudi pevci (tisti, ki nimajo drugih obveznosti).

.....

Otroci bodo imeli veroučne ure v tednu po 7. juniju po običajnem urniku. S seboj naj prinesejo spričevala (če jih imajo doma), za ostale pa bom poskrbel sam, da bi 21. junija, ko bo prvo sv. obhajilo in krsti katehumenov lepo skupaj praznovali in, čeprav je letošnje veroučno leto okrnjeno, zaključili z božjim blagoslovom.

.....

V nedeljo, 14. junija, nedeljo po prazniku Svetega Rešnjega Telesa, bomo obhajali sveto mašo ob 9. uri v farni cerkvi in po njej procesija (upajmo, da bo lepo vreme). Prav je, da se ob taki priložnosti zbere skupaj vsa farna družina. Ne pozabimo prošenj, ki jih ob procesiji slišimo... treska in hudega vremena...kuge, lakote in vojske...nagle in neprevidene smrti...

Spominska slovesnost na Okrešlju 2020

V soboto 6. 6. 2020 ob 10. uri se bomo na spominski slovesnosti na Okrešlju poklonili gorskim reševalcem Mitji Brajniku, Luki Karničarju, Janiju Kolkalju, Radu Marličiču in Borisu Mlekužu, ki so leta 1997 v tragični nesreči v Turški gori nad Okrešljem med usposabljanjem izgubili življenja.

Letos slovesnost pripravlja domače društvo gorskih reševalcev, ki vas vabi da se je udeležite. Sv. mašo bo daroval g. župnik Brane Zadnik.

Skupinski pohod preko Jezerskega sedla se bo, tako kot ponavadi, začel z zborom na parkirišču v Ravenski kočni „velkmu placu“ ob 7. uri.

Tisti, ki se boste na Okrešelj povzpeli od slapu Rinka, spremljajte obvestila o odpiranju mejnih prehodov.

*Tam kjer so visoke stene
Skrita sila vleče me,
Tam kjer rododendron raste
Naj bi pokopali me.
Križ v steno uklesali
Meni bodo v spomin
Na grob pa cvetja posejali
Encijan in rdeč volčin.*

Za GRS Jezersko: Primož Šenk

